

Podcast CTRL + ALT = GROEI

Aflevering #10 - Onderzoekswerkplaats Albeda

Marit: "De bel gaat, de gang die loopt leeg en stoelen schuiven aan. En jij? Jij bent precies op tijd voor seizoen twee van CTRL+ALT=GROEI hier in het MBO Innovatiecollege praten we elke aflevering over digitale transformatie in het mbo.

Myrthe: "En dit seizoen doen we het net even anders. We blijven niet op één plek, maar trekken het land in op zoek naar inspirerende voorbeelden van digitale didactiek in het mbo. Ik ben Myrthe Simons, werkzaam bij Cinop."

Marit: "En ik ben Marit Johansen werkzaam bij MBO Digitaal. Welkom terug, fijn dat je weer aansluit bij een nieuwe aflevering."

Myrthe: "Welkom luisteraars bij deze nieuwe aflevering van de podcast CTRL+ALT =GROEI en vandaag zijn we eigenlijk wederom op een unieke locatie en in een unieke ruimte, we zijn te gast bij Albeda om het daar te hebben over de Onderzoekswerkplaatsen die daar zijn. En deze ruimte, die maakt het eigenlijk uniek, want naast ons, Marit, staat een bed, er staat een medicijnkar. Wat voor soort ruimte is dit eigenlijk?"

Marit: "Dit is dus een scenario ruimte en dat maakt het onderwijs natuurlijk levensrecht. Hier kunnen de studenten oefenen met hoe de scenario's ook in de werkelijke praktijk zijn. Nou zijn we eigenlijk daar niet voor gekomen. Het is wel een plus om hier te mogen opnemen en geeft ook wat extra's aan de aflevering. Maar we zien hier om dus te praten over de Onderzoekswerkplaats en daarvoor hebben we verschillende gasten uitgenodigd en die ga ik dan ook vragen om hen zelf voor te stellen aan de luisteraar".

Ada: "Ik ben Ada ter Maten en practor leer-werkplaats bij Albeda Zorgcollege en ik ben de onderzoekswerkplaats gestart omdat MBO Digitaal ons de subsidie gunde".

Jenet: "Ik ben Jenet van Uffelen en ik werk als onderzoeker bij de onderzoekswerkplaats".

Truong: "Ik ben Truong Le en ik ben opleidingsfunctionaris bij de Panassiagroep Academie. Ik ben gevraagd vanuit Albeda om samen te werken rondom het project Blended Learning. En dat doe ik samen met mijn collega's Esther en Joyce."

Sanne: "Mijn naam is Sanne Capellen. Ik ben docent bij het Albeda college bij de opleiding Verpleegkunde en ik ben projectleider van het project Blended Learning".

Marit: "Ja, dank jullie wel. En vooral ook bedankt voor de uitnodiging. Fijn dat wij hier mogen zijn en heel fijn dat jullie ook met ons deze aflevering willen opnemen. En nou heb ik al een klein beetje gehoord over de onderzoekswerkplaats waar het over gaat, ik hoorde hier en daar blended learning vallen. Maar Ada, misschien wil jij de luisteraar als eerst even vertellen. Wat gebeurt er eigenlijk in de onderzoekswerkplaats bij Albeda?"

Ada: "Ja Marit, blended leren wij vatten dat op als een gemixt en een mix van leeractiviteiten die zowel thuis als op school als op de werkplaats worden uitgevoerd dus het is een blend die zo breed mogelijk is een goed mogelijk aansluit bij het beroepsonderwijs waar studenten natuurlijk leren in de praktijk en op school. En dat digitale element is er expliciet aan toegevoegd omdat daar nog heel veel in te ontwikkelen is.

Myrthe: "Ik ben dan ook wel benieuwd naar wat was dan de reden waarom jullie die onderzoekswerkplaats wilden starten met het thema blended leren?"

Ada: "Nou na de coronatijd wilde iedereen het wel weer oppakken. Dus met ICT werken in het onderwijs. Maar ja, heel veel mensen waren het ook zat en die zeiden, moeten we nou weer nieuwe dingen leren? We hebben dat al zo hard gedaan in de coronatijd. Aan de andere kant, wilden ze het ook wel graag. Dus een beetje dubbel gevoel van, nou, we willen het wel, maar ook eigenlijk niet. Dus alle reden om het nog eens even vanaf begin, vanaf de start, opnieuw te kijken van: wat weten we al? Wat kunnen we al? En wat willen we opnieuw gaan leren?"

Marit: "En nou zei ik net in de introductie al iets over de ruimte waar we zitten. Zegt dat ook iets over de betrokken teams hier bij Albeda?"

Jenet: "De teams die betrokken zijn, dat zijn nu de teams van Verpleegkunde. En zij maken dus gebruik van de blend door klassikaal les te geven en ook allerlei vaardigheidslessen zijn er. Dus er kan zeker ook gebruik gemaakt worden van de scenarioruimtes."

Myrthe: "En dan gaat het natuurlijk ook over plezier in blended leren. Ik heb natuurlijk wat voorinformatie, je noemde het al na corona, ook weer opnieuw bekijken wat dan precies de waarde daarvan is. Welke gegevens of wat nemen jullie vanuit toen mee om nu misschien wel echt iets anders te doen?"

Ada: "Nou, toen was het natuurlijk onder druk, zowel bij de docenten als de studenten. Er werd onder druk ontwikkeld, studenten moesten thuisblijven. We realiseren ons dat nieuw onderwijs, dat dat ook weer nieuwe motivatie vraagt van studenten en van docenten en van ontwerpers. Om gemotiveerd te blijven moet je het ook leuk vinden. Dus daarom dat woord plezier, dat houdt ook in gemotiveerd zijn, geïnspireerd zijn en de wil om er iets van te maken."

Jenet: "In coronatijd heb ik ook onderzoek gedaan naar de corona-wins zoals wij dat destijds noemden. Om te kijken van welke elementen hebben een meerwaarde. En toen bleek dus dat er studenten zijn die het heel erg fijn vinden om thuis dingen uit te zoeken. Want er zijn best wel veel studenten die moeite hebben met al die prikkels in de klas. En die vinden het heel prettig om thuis op hun eigen moment in de rust, bijvoorbeeld s 'avonds laat, als het lekker donker is, stil in huis, om dan aan de slag te gaan met hun onderwijs. En dat was voor ons ook wel een reden om te denken van, het helpt dus blijkbaar ook voor een bepaalde groep studenten om dingen op hun eigen moment voor te bereiden in rust, zonder dat al die studenten er omheen zitten".

Marit: "Heel mooi dat je dit dan naar boven haalt met een onderzoekswerkplaats. Wat betekent dat dan voor Albeda in de breedste zin van de organisatie dan heb je zoiets geleerd wat gebeurt er dan en dan het dan? Je hebt het onderzoek voltooid en dan? Deel je dat dan binnen een MT of hoe moet ik me dat voorstellen? "

Jenet: "Ja we maken inderdaad gebruik van de mt vergadering om dingen te delen dus om onze resultaten te presenteren we schrijven ook vaak een artikel of een andere vorm van publicatie. We geven vaak presentaties om toch het onder de aandacht te brengen. En dat is soms best wel moeilijk om het toch een vervolgstap uit te halen en dan is het ook heel erg mooi zoals nu dat we al die kennis in dit subsidietraject kunnen toepassen".

Marit: "Want in het specifieke voorbeeld wat je gaf, wat er is geleerd over hoe dat studenten soms ook anders leren, heeft dat ervoor gezorgd dat het onderwijs op een andere manier is ingericht of dat er aanpassingen zijn geweest?"

Jenet: "Jazeker, want nu hebben we juist in die blend er dus voor gezorgd dat studenten thuis kunnen voorbereiden. En dan niet alleen maar door stukken te lezen, maar ook door allerlei vormen van opdrachten te doen. Soms ook met elkaar in groepsverband. En dat maakt dat ze op een andere manier met stof aan de slag gaan en niet alleen maar passief zitten te luisteren in de klas. Zij voelen ook, dat heb ik ook laatst alweer van een student gehoord, als ik in die

klas ben dan moet ik gewoon voorbereid zijn. Anders snap ik gewoon niet wat er verteld wordt.

Juist in die lessen wordt er dan verdiept. En dan gaan ze ook weer met elkaar aan de slag met de stof. Maar op een verdiepende manier".

Myrthe: "Nu heb je het natuurlijk gelijk over het ontwerpen van dat onderwijs. En nu hebben we ook Sanne bij ons. En ik ben dus eigenlijk, Sanne, wil ik even naar jou doorschuiven. Ik ben dus heel erg benieuwd. Wat doe jij precies en wat mag jij dan doen in dat blended leren en hoe geeft je dat eigenlijk vorm?"

Sanne: "Nou dat zijn best wel veel vragen in één dus ik zal proberen ze allemaal te beantwoorden. Jij vroeg van wat doe ik eigenlijk precies? Nou ik ontwerp samen met Kim, dat is een collega van mij, ontwerpen wij de blended modules en dat doen we eigenlijk vanuit twee didactische principes, namelijk Flipped the classroom en dan het Blended Learning. En dat betekent, wat Jenet net eigenlijk ook al vertelde, dat wij willen dat studenten voorbereid in de les zijn. En daar ontwerpen we allerlei activiteiten voor. Die zien studenten ook terug in de module. De studenten weten eigenlijk van tevoren van dit is wat ik moet voorbereiden voor de les van komende week.

We proberen daarbij een maximum voorbereiding van een uur te doen en hen ook goed uit te leggen waarom we willen dat ze die voorbereiding doen, om ook die zelfregulatie en die motivatie te stimuleren. En in die les is het met name samenwerken van studenten, waarbij de docent eigenlijk die coachende rol aanpakt en dus studenten actief aan de slag gaan met het toepassen van de kennis die ze eigenlijk op hebben gedaan in de voorbereiding. Dus de docent gaat niet alle theorie herhalen. Heeft wel aandacht voor het feit dat er voorbereiding is geweest en wat daar dan behandeld is. Maar borduurt daarop verder in de les.

En dat betekent dus dat studenten actief aan de slag gaan in de les. Waarbij dat in het oude onderwijs, noem ik het maar even, de student kwam dan eigenlijk vaak en die ging eigenlijk afwachten van nou wat gaat er gebeuren in de les. Dus die was veel meer aan het consumeren en nu zien we ook echt dat de student actief in de les bezig is met het verwerken en toepassen van die kennis en ook dat met mekaar doet. Dus daar zien we heel veel verschil in binnen het oude onderwijs en zoals we het nu organiseren.

En dat betekent dus voor ons dat wij goed moeten nadenken over welke activiteiten zetten we in de voorbereiding. En hoe stimuleren we die samenwerking binnen de lessen. En daar zetten we allerlei verschillende werkvormen voor in om dat te doen."

Jenet: "Wat ik als onderzoeker ook merkte is dat het juist heel erg mooi is dat student thuis voorbereid omdat ze dan in de les ook heel erg die transfer kunnen maken naar wat er op de werkplek gebeurt en het is een hele rijke leeromgeving omdat je BBLstudenten hebt uit verschillende contexten". Dus dat bevordert ook transfer dat is ook iets waar nu in de lessen gewoon heel veel ruimte voor is."

Truong: "Het mooie hier is de samenwerking die aan mij gevraagd om met ons vanuit de Pernassiagroep te doen is dat wij vanuit de Pernassiagroep van Sanne en van Kim een vraagstuk over de modules krijgen. Bijvoorbeeld kan je voor onze module ontwikkelen rondom blended learning als het gaat om medische vraagstukken, bijvoorbeeld om diabetes of om suïcide. De onderwerpen lopen uiteen. En met name mijn eerdergenoemde collega's, omdat zij van origine verpleegkundigen zijn, gaan ze vanuit hun verpleegkundige visie, proberen zij dan een opdracht op te stellen voor de student en we proberen ook verschillende vormen voor aan te nemen. Het kan zijn van ga eerst informatie opzoeken, een stukje theoretische kennis opdoen, maak daar vervolgens een poster van en doe een presentatie in de klas. Of ga juist in groepsvorming met elkaar. Vorm een groep met twee of drie andere studenten en ga daar onderzoeken met een aantal stellingen bijvoorbeeld. Dus de opdrachten die wij geven maken we zodanig verschillend, maar met het stukje eerst van je gaat zelf onderzoek doen. Dus een stukje zelfstandigheid. En zoals Jenet ook zegt zijn vooral studenten BBL. Ze komen werken en leren. Die komen straks bij ons allemaal in de praktijk drie of vier dagen werken en één dag naar school. En op die manier probeer je ze alvast voor te bereiden. Hoe ga je alvast kennis opdoen wat je op school leert. En uiteindelijk hoe ga je dat toepassen in de praktijk."

Marit: "Dan ben ik natuurlijk heel erg nieuwsgierig of je dan een verschil merkt met hoe eerder het onderwijs was vormgegeven. En nu er een onderzoekswerkplaats is, met alle kennis over blended learning, of je dat dan ook in de praktijk terugziet?"

Truong: "Ik durf niet meteen te zeggen of ik direct een verschil zie. Want we zijn natuurlijk net, ik denk een klein jaartje, daar nu mee van start. Dus je hebt pas de eerste groep echt gehad. Dus je hebt nog niet echt direct een vergelijksmateriaal omdat je alleen maar deze groep hebt en natuurlijk de groepen hiervoor volgens de traditionele wijze. Ik denk wel dat het verschil is, en dat hebben we ook in de gesprekken met Sanne en Kim over gehad, is dat we wel zien dat studenten wel op een andere manier starten. Je merkt wel dat ze op een andere manier worden voorbereid. Als we bijvoorbeeld de GGZ, gaat over psychiatrie met name en verslaving wat erbij komt. We proberen dat dan op die manier als kennis op te doen over ziektebeelden. Dat ze dat dingen moeten

opzoeken en dat niet alleen met verpleegkunde gaat over somatiek. Maar ook dat de mentale gezondheid ook een belangrijke rol speelt. En ik denk wel dat we daarin merken dat als studenten starten dat ze daarin wat voordelen op doen. Maar ik durf niet direct ja te zeggen het is beter of niet beter.”

Jenet: “Wat we als Albeda ook heel erg belangrijk vinden, is dat studenten zelfvertrouwen hebben, krijgen. Dat is soms best een kwetsbaar onderwerp. En we hebben gezien, ook in de interviews, merkte ik dat studenten het heel erg goed doet dat het materiaal zo overzichtelijk is. Ze weten wanneer van ze verwacht wordt. En dat geeft een soort veiligheid. Ik hoor ook van docenten dat ze docenten erop aanspreken als het anders gaat dan gepland, want ze willen echt dat het afgewerkt wordt. En één student die vertelde mij dat haar zus dezelfde opleiding doet op een andere locatie met een ander onderwijsconcept. En zij zei ik ben zo blij dat ik het op deze manier doe want bij mij is het zo overzichtelijk en gestructureerd. Daar ben ik super blij mee.”

Marit: “Heel gaaf natuurlijk om al zulke voorbeelden terug te horen. Dat is volgens mij de kers op de taart toch? Hier ben je naar op zoek.”

Jenet: “Zeker weten.”

Sanne: “Ik wil daar ook nog even op aanvullen is dat waarbij ik al eerder opmerkte dat een student naar school komt om te consumeren, merken docenten ook wel echt dat de student ook veel actiever is. Hij is ook veel actiever in de klas en eigenlijk gewend raakt aan het samenwerken aan het met elkaar overleggen. Ik denk dat dat ook een hele mooie aanvulling is en een mooie bijvangst van dit project.”

Marit: “En Ada, was dit dan ook precies wat je bedoeld had? Want aan de voorkant heb jij de aanvraag geschreven en had je dus allerlei beelden in je hoofd van hoe die onderzoekswerkplaats eruitzien. Is dit de uitkomst die je voor ogen had?”

Ada: “Het is natuurlijk fantastisch dat je zoveel dingen kan doen in een onderzoekswerkplaats omdat het echt een maak-werkplaats is. Er worden dingen gemaakt en die worden uitgetest. Er wordt zorgvuldig gekeken van wat vinden studenten daarvan, wat vinden docenten, wat vindt de praktijk en dat je dat weer kan bijstellen. Die systematiek, dat was zeker ook de bedoeling van de onderzoekswerkplaats, dat je al lerend onderzoekend ontwikkelt eigenlijk. Omdat we ook het blended leren heel erg belangrijk vinden, hebben we ook een Playbook gebruiken we bij het ontwerp. Dat is gemaakt door 2B-Learning. Dat zijn experts die doen ook mee met de onderzoekswerkplaats om ons te

ondersteunen bij de principes en met materialen. En in dat Playbook, daar zie je dus die drie leeromgevingen. 1- school, 2- online en 3- op de werkplek. En dan individueel als student. Of in een groep. Of via een expert. Dus eigenlijk negen vakken heeft dat Playbook. En de ontwerpers die denken dan na over in welk vak zet ik mijn leeractiviteiten in. Dus ze denken echt heel erg van tevoren na zoals : dit kunnen ze in de praktijk leren dus het hoeft niet op school. Dit kan online: Hier kunnen ze een film of een handleiding op naslaan.

Door het Playbook krijg je toch een geïntegreerd geheel rondom een thema wat in die drie verschillende leeromgevingen wordt opgepakt door de studenten of individueel of in de groep of via een expert, een college bijvoorbeeld."

Myrthe: "Dan is het natuurlijk eigenlijk al heel waardevol dat we dus hier met die verschillende personen ook alweer rond deze tafel zitten want inderdaad dus degene die het onderwijs ontwerpt, maar ook die onderzoek ernaar doet, maar juist ook de praktijk erbij betrokken, waar dus heel veel van het leren ook plaatsvindt. Maar waar ik dan nog wel benieuwd naar ben, is, ik hoorde Sanne, ik hoorde jou zeggen over het ontwerpen, dat jij het onderwijs ontwerpt. Wat mag, of welke ruimte heeft de docent, om aan de hand van de playbookprincipes, toch nog het eigen onderwijs vorm te geven? Of in hoeverre ligt het eigenlijk al soort van kant en klaar voor ze klaar?"

Sanne: "Voor nu ligt het kant en klaar voor ze klaar. Dus dat betekent dat zowel de voorbereiding wat studenten moeten doen, als wat er in de les gebeurt klaar, ligt voor docenten. Dat betekent dat er nagedacht is over welke werkvormen bijvoorbeeld worden ingezet en welke opdracht wordt nou bijvoorbeeld in het praktijkgedeelte en welke vindt voorafgaand aan de les plaats.

En dat hebben we eigenlijk bewust gedaan, omdat dit ook een heel nieuw principe was voor onze docenten. En we eigenlijk wilden voorkomen dat docenten gingen doen wat ze eigenlijk altijd deden, namelijk vooral als kennisoverdracht, dus het doen van kennisoverdracht. En dat is nou juist wat we binnen dat blended learning niet wilden. Dat is tegelijkertijd ook waar we natuurlijk wel tegenaan zijn gelopen, dat docenten dat soms ook wel aangeven dat ze dat moeilijk vinden. En bij ons ligt dan de taak om goed dat principe uit te leggen en ook uit te leggen waarom we op dat moment voor deze keuzes hebben gekozen.

En we zijn wel aan het kijken van hoe kunnen we er nou voor zorgen dat we die vrijheid van die docent nog wat meer kunnen stimuleren, maar wel vasthouden aan dit principe. Dus daar ligt nog wel een uitdaging."

Myrthe: "Want was blended leren of learning voor jou ook een nieuw principe? Of was je er al helemaal bekend mee toen je hiermee startte?"

Sanne: “Toen ik hiermee startte was ik bekend met het principe. Maar niet van alle ins en outs op de hoogte. Ik ben bezig met afronden van mijn master en daarin heb ik ook dit project als uitgangspunt genomen en inmiddels kan ik wel zeggen dat ik volledig in de theorie zit.”

Myrthe: “ Dus dat is mijn vervolgvraag van wat heeft het dan dus met jou gedaan als we kijken naar professionalisering in die onderzoekswerkplaats, wat heeft dat jou dan gebracht?”

Sanne: “Het heeft mij gebracht dat ik ervan overtuigd ben dat dit een heel goed forum is voor onze groep studenten. Waarbij heel veel winst te behalen is, zowel op studiesucces, maar ook het beter voorbereiden in de praktijk. Het beter aansluiten bij de praktijk en vooral ook die integratie tussen die verschillende gebieden (online, BPV en school). Dat we dat alleen maar op deze manier nog verder versterken. En uiteindelijk komt dat zowel de student als ook de praktijk ten goede.

Marit: “Ik heb eigenlijk ook een vraag waarvan ik niet weet voor wie die het best geschikt is. Dus ik hoor het vanzelf wel van jullie. Maar ik hoor best al wel veel behaalde successen en ook wel mooie opbrengsten vanuit onderzoek. Is er iets geweest wat jullie echt heeft verrast, heeft verbaasd, wat je aan de voorkant dus niet had bedacht, wat wel zo is uitgekomen en waar jullie veel van hebben geleerd?”

Truong: “Wij kregen de vraag vanuit Albeda, vanuit Sanne ook vanwege de goede contacten, zouden jullie het leuk vinden om mee te denken juist met het nieuwe concept en waar we met de visie naartoe willen rondom blended learning. Voor ons als praktijk waren heel blij met deze vragen omdat wij altijd zeggen dat praktijk en school en onderwijs, dat moet je zo dicht mogelijk bij elkaar brengen. Ook omdat de studenten uiteindelijk het theoretische deel wat ze op school leren in de praktijk moeten toepassen. Vanwege de goede samenwerking ligt dat dichtbij, maar je ziet ook soms nog dat het ver af ligt. En door dat samen te doen zie je wel dat je gezamenlijk de student voorbereid op het werkveld. In het begin was voor ons ook de vraag: hoe gaan we dan modules ontwikkelen met elkaar en opdrachten, die ook passen bij de doelgroep?

Want het is nieuw, dus je bent nog zoeken in. En ik denk dat door de goede samenwerking en de gesprekken die we met name met elkaar hebben gehad, het gaat niet om het zenden, dat is wat Sanne net vertelt. Docenten zijn gewend om veel te zenden. Je staat voor de klas, er komt een stukje theorie. Komen of lijken ongemotiveerd over te komen omdat het te saai of te lang duurt. En

doordat we met elkaar de gesprekken over hebben. Wat is nodig om deze studenten juist te motiveren? Ik denk dat de opdrachten die we erbij bedenken en met voorbeelden uit de praktijk, want de casus die wij inbrengen voor deze opdrachten komen allemaal uit de praktijk, dus zorgt dat het helder wordt veel herkenbaarder voor de student."

Ada: "Wat nog wel een uitdaging is het digitale component is natuurlijk groot, maar er zijn nieuwe ontwikkelingen binnen Albeda rondom een LMS en eigenlijk vind ik het nog lastig om de waarde van dat werken volgens een digitaal materiaal waardoor voor beide partijen toegankelijk is wel de student als de docent als werkplek dat dat nog niet zo wordt gezien. Het lijkt net alsof dat niet onder de aandacht komt, dat daar niet zo aan wordt gedacht, maar het is wel een heel belangrijk aspect waar we niet nog niet zo goed de vinger op krijgen om daar echt iedereen in mee te krijgen."

Marit: "En zou je dan voor jezelf kunnen pinpointen waar dat hem dan in zit?"

Ada: "Het LMS is nieuw en een LMS is natuurlijk een managementsysteem. Dat is nog geen elektronische leeromgeving. En wij willen werken vanuit drie leeromgevingen waarin die digitale leeromgeving een belangrijk onderdeel is. Dus waarom dat nog niet zo wordt gezien? Misschien dat het LMS-idee dat nog te nieuw is voor iedereen, dat daar iedereen nog erg mee bezig is (de ICT, de docenten en het management) van hoe gaan we dat nou goed gebruiken bij Albeda. Dat je dat ook goed moet inzetten ook om het onderwijs aan te bieden dat is eigenlijk nog een stap twee wat nog niet zo wordt gezien denk ik. Of zo ervaar ik dat."

Marit: "Of zeg je misschien ook dat het dan wel mijn interpretatie, ik sta natuurlijk ver buiten, buiten het onderwijs bij Albeda, dat hetgene wat jullie hebben geleerd, dat dat misschien niet past binnen de kaders wat zo'n LMS vervolgens weer oplegt?"

Ada: "Nou, het zou wel kunnen passen, maar men moet het passend willen maken. Dus wat wij doen en de materialen die wij gebruiken, die moeten passen bij het LMS. Maar het lijkt nu net alsof het LMS de voorrang krijgt en n wat wij doen dat daar toch te weinig oog voor is."

Marit: "Een ander fenomeen wat Myrthe en ik vaak tegenkomen is dat de techniek leidend is aan de vraagstukken die worden voorgelegd aan het onderwijs. Zeg je dat hiermee eigenlijk ook? Dat dan in dit geval het LMS bepaalt welk gesprek er wordt gevoerd in plaats van dat het eigenlijk gaat over..."

Ada: “..het onderwijs. En dan ook nog een de onbekendheid met de LMS. Ik praat met mensen van het LMS en die weten er alles van, maar ik met dat zij ook zoekende zijn. En in die zoektocht zoeken zij antwoorden en zoeken ze ons eigenlijk te weinig op.”

Myrthe: “Ik was ook nog wel even nieuwsgierig naar, vanuit de praktijk wordt er heel mooi de winst benoemd. En ik denk dat als jij het hebt inderdaad over wat het levert het op voor de studenten, de samenwerking die het heeft, volgens mij heel waardevol.

En wellicht zijn er luisteraars die denken, nou die praktijk hebben wij misschien nog te weinig betrokken bij ons herontwerp of bij ons ontwerp. Want blended leren wordt natuurlijk in heel veel scholen toegepast. Welke tip of welk advies zou jij die luisteraar mee willen geven als het dan gaat over hoe kan je die praktijk er meer bij betrekken? Of hoe kan je die verbinding versterken als het gaat over blended leren?”

Truong: “Eigenlijk zijn wij daar het mooie voorbeeld van. Wij zijn gewoon letterlijk gevraagd vanuit het Albeda: ‘willen jullie ons hierbij ondersteunen?’ Voor ons is het ook nieuw maar we willen hier samen iets gaan neerzetten. Ik denk dat misschien het belangrijkste advies dat ik kan geven is dat je de praktijk ook de vrijheid geeft om ook vanuit hun visie en hun gedachten inbreng te hebben.

Jenet: “Ik ben heel erg blij dat je dat zo ervaart, Truong, mooi gezegd ook. En ik denk ook dat dat een heel belangrijk streven van ons is als Albeda. Ik noem het zelf wel eens het goede huwelijk. Een student heeft er enorm baat bij als wij als Albeda een goed huwelijk hebben met de praktijk.

En ik ben zelf, want jij vroeg zojuist nog naar verrassingen, waar ik wel positief door verrast ben, is de praktijk die het ontzettend druk heeft, die zo welwillend is. Dus die open staat voor interviews, maar straks hebben we een werkveldbijeenkomst waar we ook met elkaar gaan kijken naar hoe kunnen we verder samenwerken, hoe kunnen we het verdiepen. Ook wat zijn de mogelijkheden om de werkbegeleiders meer mee te scholen in, hoe krijg je die student echt tot leren. Dat is natuurlijk een vraagstuk wat wij hier als onderwijs hebben, maar waar het werkveld ook mee worstelt. En ik merk dat ik op een ander werkveld bij inkomsten dat daar gewoon heel veel belangstelling voor is. En dat zij dat ook heel graag willen. Dus ja, dat is iets heel moois om te zien. Iets heel kostbaars en ik denk een hele belangrijke voorwaarde voor succes.”

Marit: “Dus echt een hele hoge betrokkenheid die je benoemt vanuit alle partijen, maar zeker ook vanuit de praktijk.”

Truong: “Als Laatste aanvulling, ook als de vraag komt richting de praktijk, als je eraan committeert, dan betekent het ook dat je er ook voor aan moet committen en ook gewoon echt een bijdrage moet gaan leveren. Dus op het moment dat je merkt dat je niet de tijd daarvoor hebt, dan moet je ook het eerlijke verhaal geven van hé, we hebben hier geen tijd voor. Omdat uiteindelijk wil je samen iets neerzetten, dus dat betekent ook dat je daar ook samen tijd voor moet vrijmaken. Ik denk dat dat ook belangrijk is.”

Ada: “En ook dat het overzichtelijk is, want Sanne heeft dan het hele curriculum in een x-aantal modules, heel erg rondom geïntegreerde casus opgebouwd. En dat is voor de praktijk ook goed om te zien van: oh ja, ik kan daaraan bijdragen. En in kleine stapjes heel concreet verder werken aan dat product.”

Marit: “En nu klinkt het allemaal geweldig, dus dan ga ik toch even een beetje nog duwen om te kijken of er ook nog andere geluiden zijn, want ik kan me bijna niet voorstellen dat in het ontwerp of misschien wel met onderzoek doen, dat er ook wel eens wat wrijving was. Dat er toch een verschil was van inzicht vanuit onderwijs dan wel praktijk. Hoe voer je dan dat gesprek? Of heb ik het helemaal mis? Is dat er nooit geweest?”

Jenet: “Ik denk dat het tot nu toe qua praktijk en onderwijs wel meevalt. Ik denk dat toch onze grootste worsteling op dit moment is de autonomie van de docent. En dat daar voor ons de grootste uitdaging ligt.

Hoe komen we daarin tegemoet en hoe zorgen dat het didactisch concept op de juiste manier wordt uitgewerkt. We hebben ook een expert in dienst bij Albeda waar we binnenkort ook mee om de tafel gaan om met haar ook hier verder op door te denken.”

Marit: “En is dat ook met het idee om het van daaruit wellicht ook verder uit te rollen? Dus we horen nu heel sterk de invalshoek vanuit de zorgsector. Maar als ik dit beluister kan ik mij zo voorstellen dat de organisatie Albeda wel denkt: hé, wacht, dit willen wij natuurlijk ook bij andere colleges, bij andere sectoren.”

Ada: “Ja, klopt. College Economie & Ondernemen heeft zich ook gemeld, vorig jaar al. En zij hebben ook een concept waarbij de praktijk en de school heel erg samenwerken. Het gaat over ondernemerschap, een soort kopopleiding. Dus zij zullen ook van onze ervaringen leren, maar wij ook van hen, want zij werken bijvoorbeeld met challenges. Dus dat is wel iets wat bij Albeda Zorgcollege eigenlijk nog niet gebeurt. Dus dat is voor ons wel heel leuk om te zien van welke soort leeractiviteiten zitten daar dan in, en wat kunnen wij daar weer van leren?”

Sanne: “We zijn natuurlijk vanuit die onderzoekswerkplaats bezig met dat blended. En daarnaast ben ik als ontwikkelaar betrokken bij het project GNFO, gepersonaliseerd en flexibel onderwijs. Waarbij we eigenlijk ook de principes van blended onderwijs, dus eigenlijk de ervaringen die we nu opdoen, ook meenemen bij de ontwikkeling van het Zorgcollege brede onderwijs. Dus dat geldt niet alleen voor verpleegkundigen, maar eigenlijk voor alle zorgopleidingen. En eigenlijk alle bevindingen nemen we mee ook in die ontwikkeling van dat onderwijs. Dus in die zin strekt het project zich eigenlijk al verder uit dan deze twee opleidingen waar we dan nu mee bezig zijn.”

Marit: “Ik hoor en succesverhalen van het afgelopen jaar, maar ook al best wel ambities voor wat er komen gaat. Staat er nog iets anders op de rol? Iets wat al bedacht is voor het komende jaar?”

Ada: “Zo doorgaan en verbreden en een uitstapje naar een ander college om daarvan te leren. En we willen ook graag. Jeanet heeft natuurlijk hele mooie onderzoeksbevindingen nu opgehaald, dat we daar wel ook iets over gaan publiceren.”

Myrthe: “Volgens mij hebben jullie ons een enorm interessant en waardevol inkijkje gegeven in hoe het bij jullie gaat in die onderzoekswerkplaats. Ik denk voor ons, maar zeker ook denk ik voor de luisteraar, veel adviezen, maar ook geleerde lessen om mee te nemen naar hun eigen onderwijspraktijk.

Dus ik wil jullie eigenlijk heel erg bedanken voor deze bijdrage. Wij volgen jullie graag over de volgende stappen die jullie gaan nemen en hetgeen wat er allemaal gebeurt hier binnen Albeda. Dus dank jullie wel voor jullie aanwezigheid en bijdrage en luisteraars ook bedankt.”

Marit: “Als je dit nu beluistert en denkt ik ben wel geïnteresseerd om hier meer over te leren wat er allemaal wel niet bij Albeda gebeurt dan kijk vooral ook even op de website van Digitaal Bekwaam want we hebben ook bij ze gefilmd dus daar horen jullie ook nog meer mensen in de video die vertellen over wat er precies gebeurt bij de onderzoekswerkplaats. Bedankt voor het luisteren en tot de volgende.”